

عنوان مقاله:

ارزیابی کیفیت محیط شهری در بافت میانی شهر قزوین با استفاده از مدل AHP

محل انتشار:

همایش ملی نظریه های نوین در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیدمجتبی حسینی آفتابدري - دانش آموخته کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، معماری شهرسازی، آزاد اسلامی واحد قزوین

رضانعلی شورمیچ - استاد یار دانشگاه، معماری شهرسازی، آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

شهرها سیستمهای پیچیده‌ای هستند و بر اثر تحول زندگی دائماً بر میزان پیچیدگی آنها افزوده می‌شود. این سیستم پیچیده که مرکب از اجزا و عناصر بی شماری است به نحوی خاص و معین ترکیب شده اند و نحوه ترکیب آنها منشأ این پیچیدگی- هاست. در کشور ایران تعدادی از کلان شهرها با توجه به ساختار کالبدی منحصر به فرد خود با مشکلات زیادی روبرو شده اند، و به نظر می‌رسد بافت های درونی (بافت تاریخی و میانی) این شهرها به دلیل کیفیت محیط شهری پائین ساکنین اصلی را از بافت رانده و مهاجرین روستائی و افراد فقیر را پذیرا شده اند. به عبارت دیگر مشکل و مسئله شهرهای بزرگ کنونی وجود مکانهایی است که در زمان ساخت به دلیل برخورداری از فضاهای فراوان و امکانات رفاهی در خور توجه، مکانهایی نشاط انگیز بوده اند، ولی به تدریج به محلات کثیف شهری فاقد هر گونه تسهیلات رفاهی، تفریحی است تبدیل شده اند. لذا این پژوهش به مفهوم کیفیت محیط شهری تاکید دارد و چه راهکارهایی برای ارتقای کیفیت میتوان در نظر گرفت. برای رسیدن به این مهم از روش توصیفی- تحلیلی و فرایند تحلیل سلسله مراتبی و نرم افزار AHP در تجزیه و تحلیل دادهها استفاده شده است. برای این منظور به طور متوسط 376 پرسشنامه براساس فرمول کوکران که در ابعاد مختلف توزیع گردیده است. طبق نتایج به دست آمده فضای باز منطقه 2 شهرداری قزوین دارای کیفیتی در سطح متوسط میباشد. و در بین معیارهای تاثیرگذار در کیفیت محیط در بافت میانی شهر قزوین مولفه های عملکردی و زیبایی شناسی دارای بیشترین میزان تاثیرگذاری می باشند.

کلمات کلیدی:

بافت میانی - کیفیت محیط - فرایند تحلیل سلسله مراتبی/AHP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/383271>

